

Andet, og har han det Gue, ja saa er det Andet et Behøvel, som gaaer ved Siden af, som hjælper med som en Løstestang, men Andet er det dog ikke. Sæt Pressen hen paa en løs Grund og tryk og tryk og tryk til evig Tid, saa staaer den dog og vakler, og det bliver ulæseligt, hvad der trykkes. Men det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at min Bemærkning om det Formastelige ikke gaaer ud paa, at Censur og andre forebyggende Forholdsregler ikke maae indføres, men den gaaer ud paa, at de ikke nogen sine maae indføres. Naar det var blevet staaende saaledes, at § 100 kunde have sin simple Virkning paa denne Passus, som paa enhver anden, saa at den ikke, naar den skulde anvendes derpaa, fik en uberettiget eller idetmindste tilsyneladende uberettiget Anvendelse, vilde jeg ikke sige Noget derom; dersom der ganske simpelt stod, at Censur og andre forebyggende Forholdsregler ikke kunne indføres, saa vilde jeg ikke sige Noget derom; men det er blot dette „ingenfinde“, der er formasteligt. Andet har jeg ikke sagt. Det maa det ærede Medlem vel lægge Mærke til. Jeg har ikke sagt Andet, end at dette „ingenfinde“ er formasteligt, og hvad det Andet angaaer, da siger jeg: det er ikke correct, det er ikke helbøgt, men det er dette „ingenfinde“, som er formasteligt; thi naar Mennesker sige, det maa ingenfinde skee, saa er der enten ikke Alvor i deres Tale, eller ogsaa ere de ikke berettigede til at sige, hvad de sige. Jeg maa nu føre det tilbage derhen, at der ikke er nogen Tvist her tilstede imellem mig og nogle af de ærede Medlemmer om Paragraphen i det Hele taget; men det er kun om en Affattelsesform og den Umulighed, som ligger deri at kunne bruge Lovgivningsmagtens Midler der, hvor de hidtildegs have været antagne, overladte med Ret eller Uret, at de nødvendigviis maatte bruges. Naar nu det ærede Medlem, som sidst talte, sagde, vi have engang sat det ind deri og fundet det godt, og nu ere Tiderne blevne flettere, nu maae vi holde fast derpaa, saa maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at, dersom han gik ud med sin Bue og spændte sin Streng i godt Veir, og han da fik Regnveir, og han sagde:

jeg har strammet den godt, da det var godt Veir, og nu vil jeg holde den stram, fordi det er Regnveir, saa vilde han handle urigtigt; thi det vilde være at sprænge den. Han maa tværtimod slappe den saameget, at, naar Regnveiret strammer den, saa staaer den dog og springer ikke. Det er just dette, vi for nærværende Dieblif maae lægge Mærke til, at, skulde vi være komne til at sætte vor Bues streng for stram, saa skulde vi slappe den, indtil den Tid kommer, hvor vi kunne stramme den igjen. Det er netop i de onde Tider, at vi skulde være tilbageholdne og forsigtige, og det er i de heldige Tider, vi skulde bruge vore Kræfter. Naar vi svømme imod Strømmen i en Flod, saa skulde vi søge ind imod Bredden for at faae Godsæfte; thi vi kunne i Tidens Løb ikke holde ud med vore Kræfter; men naar vi svømme med Strømmen, da ville vore Kræfter kunne slaae til, og vi kunne da lade os drive fremad af Strømmen. Dette er ogsaa Tilfældet nu; det er dette, vi skulde agte paa, at vi leve i vanskelige og onde Tider, og naar det først kommer til det Spørgsmaal: skal det blive saa, eller skal det ikke blive saa, da skulde vi ikke holde Bue strammere, end vi med nogenlunde Sikkerhed kunne holde den, og naar jeg taler om at see at virke mit for visse Forandringer, saa er det naturligtviis kun under den Forudsætning, at derved tillige vindes en Overenskomst med Regjeringen, som jeg i dette Dieblif anseer for yderst vigtig, selv med visse mindre vigtige Offre.

Rosenørn: Da Forhandlingerne ere gaaede saa meget i en Retning, hvorved det antydes, at der vil fremkomme Forslag til Modification af den nærværende § 91 i Grundloven, kan jeg ikke tilbageholde nogle Ytringer for at udtrykke, hvor lidet jeg er bleven overbevist ved hvad den ærede Ordfører har anført for, at der skulde kunne gøres Noget, som skulde kunne være af nogen Bøgt, hvis Regjeringen ønskede Forandring i denne Henseende. Det er vistnok en ganske seilagtig Opfatning, naar den ærede Ordfører synes med en vis Ringægt at betragte den nærværende Paragraph, fordi den skulde være fremkommen leilighedsviis, eller ialtfald have